

Der er ikke i Forslaget taget nogen Bestemmelse om, hvor stor Understøttelsen i de enkelte Tilfælde bør være; men det kan sikkert paaregnes, at den, i hvert Fald til at begynde med, vil andrage relativt smaa Beløb, fordi Pengenes Værdi i Grønland er saa meget større i Forhold til de Naturalier, der skal købes, end f. Eks. her i Landet. Det er ønskeligt, at Administrationen paa dette Punkt faar Mulighed for at rette Understøttelserne ind efter de bestaaende Forhold, og Lovforslaget gaar derfor ud paa, at de nærmere Bestemmelser fastsættes ved kongelig Anordning.

§ 5.

Jfr. Alderdomsunderstøttelseslovens § 6, 2det Stk.

§ 6.

Det er Tanken, at Sysselraadene foreløbig skal bære Udgifterne ved Alderdomsunderstøttelsen, saaledes at den Del af de udlagte Beløb, der i Medfør af § 7 skal betales af Statskassen, refunderes af denne efter hvert Regnskabsaars Udløb.

§ 7.

Under Hensyn til den grønlandske Befolknings hele økonomiske Stilling findes det rimeligt, at den danske Statskasse bærer Størstedelen af Udgifterne ved Hjælpen til gamle Grønlændere, og det er derfor foreslaaet, at Statskassen refunderer indtil 100 Kr. for hver understøttet enkelt Person og indtil 150 Kr. for hvert understøttet Ægtepar, i ganske særlige Tilfælde endog mere. Resten af Udgifterne maa de paa-gældende Sysselkasser selv udrede; de aarlige Repartitioner til Erhververne vil saa-

ledes ikke blive formindskede ved Udgifterne til Alderdomsunderstøttelse.

Det er overhovedet Ministeriets Opfattelse, at det grønlandske Budget ikke skal belastes med de af Loven følgende Udgifter, men at disse skal opføres under Indenrigsministeriets almindelige Budget for Aldersrente, i Lighed med det paa Finansloven for 1925—26 § 14 VI. C. 3. paa Indenrigsministeriets Budget optagne Tilskud til Alderdomsunderstøttelse paa Færøerne.

§ 9.

Under Hensyn til at det ved § 16 i Loven om Grønlands Styrelse er bestemt, at de grønlandske Landsraad skal medvirke ved Fastsættelse af saadanne Retsbestemmelser, der angaar hele det grønlandske Samfund, og afgive Betænkning med Hensyn til alle Forslag til Love og Anordninger angaaende offentlige Foranstaltninger for Landsdelen eller hele Landet, har man fundet det rimeligt, uanset at nævnte Bestemmelse endnu ikke er traadt i Kraft, jfr. Lovens § 46, at en Lov af en saa indgribende social Karakter som den foreliggende ikke sættes i Kraft, forinden Landsraadene har udtalt sig om den. Naar Ministeriet har valgt at gaa den Vej først at forelægge nærværende Lovforslag for Rigsdagen, skyldes dette, at de i Styrelsesloven omhandlede administrative Organer, Kommuneraad, Landsraad og Sysselraad er tænkt etableret i Overensstemmelse med den nye Lovs Bestemmelser allerede fra den kommende Sommer, samt at denne Lov, saafremt den først skulde forelægges Landsraadene og derefter Rigsdagen, vilde blive sinket mindst 1 Aar.